Österreich (Wien), 2. Hälfte 15. Jh. (1480er Jahre?) Seite 69v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31395
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">>

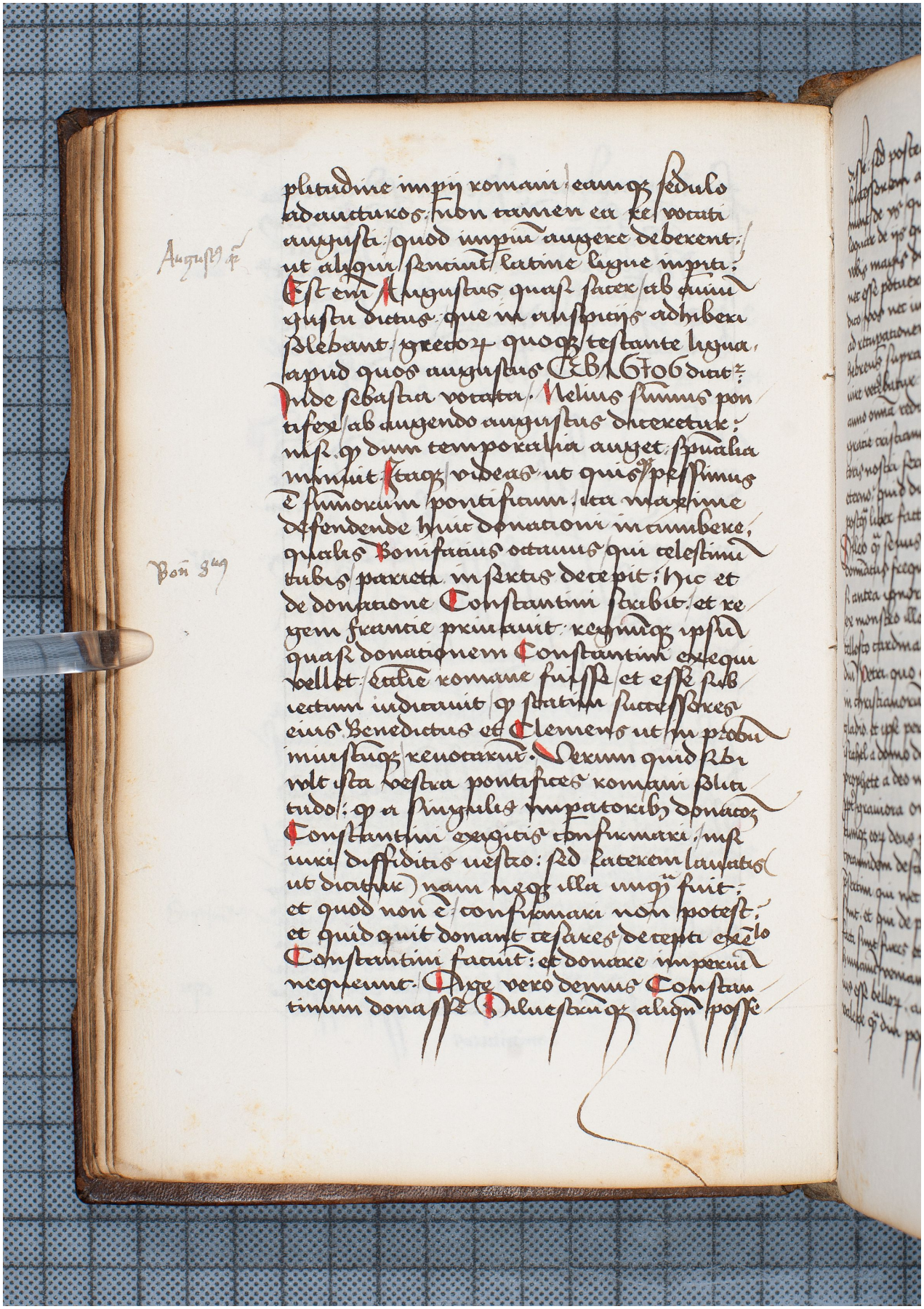

Augustus

Bon 8vo

plitudine impij romani eamq; sedulo
adaucturos. Non tamen ea re vocati
augusti: quod imperii augere deberent:
ut aliqui senuant latine lingue imperiti.
Est enim Augustus quasi sacer ab auiu
gustu dictus: que ut auspicijs adhiberi
solebant. Graecorq; quoq; testante lingua
apud quos augustus σεβαστος dicit.
Vide sebastia vocata. Melius summus pon
tifex ab augendo augustus dici creditur:
nisi q; dum temporalia auget spiritalia
minuit. Itaq; videas ut quisq; pessimus
e summorum pontificum: ita maxime
defendendo huic donationi incumbere.
quales Bonifacius octauus qui celestium
tubis parietes in sextis decretis: hic et
de donatione Constantini scribit. et re
gem francie primauit: regnumq; ipsum
quasi donationem Constantini exequi
bellet: ecclie romane fuisse et esse sub
iectum indicauit q; statim successores
eius Benedictus et Clemens ut in probri
mium sibi renouarunt. Verum quid sibi
velit ista vestra pontifices romani sibi
tudo: q; ea singulis imperatoribus donaro
Constantini exequi confirmari: nisi
iuxi diffidatis nostro: sed fateremur laudatis
ut dicitur) nam neq; illa unq; fuit:
et quod non e: confirmari non potest:
et quid quit donant cesares de rebus celo
Constantini facunt: et donare imperium
negerent. Hoc vero dicimus Constan
tinum donasse Siluestrum q; aliqui posse